

Mengulangi sebut ma'na sesuatu isim zahir lebih baik lagi daripada mengulangi sebut lafaznya, dan mengulangi sebut (sesuatu isim zahir) dalam bentuknya sebagai isim zahir setelah (agak) lama (ia disebutkan), lebih baik lagi daripada mengemukakannya dalam bentuk isim dhamir.	إِعَادَةُ الظَّاهِرِ بِمَعْنَاهُ أَحْسَنُ مِنْ إِعَادَتِهِ بِلَفْظِهِ، وَإِعَادَتُهُ ظَاهِرًا بَعْدَ الطَّوْلِ أَحْسَنُ مِنَ الْإِضْمَارِ.	قاعدة 23
---	---	-----------------

Qaedah yang dikemukakan di atas terbahagi kepada dua bahagian. Bahagian pertamanya ialah “Mengulangi sebut ma'na sesuatu isim zahir lebih baik lagi daripada mengulangi sebut lafaznya”. Dan bahagian keduanya pula ialah “Mengulangi sebut sesuatu isim zahir dalam bentuknya sebagai isim zahir setelah lama atau agak jauh ia terpisah, lebih baik lagi daripada mengemukakannya dalam bentuk isim dhamir.

Antara contoh untuk bahagian pertama ialah firman Allah di bawah ini:

وَالَّذِينَ يُتَسَكَّرُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

Bermaksud: Dan orang-orang yang berpegang teguh dengan Kitab Allah serta mendirikan sembahyang, sesungguhnya Kami tidak akan menghilangkan pahala orang-orang yang berusaha memperbaiki (keadaan hidupnya). (al-A'raaf:170).

Jika lafaz isim zahir yang tersebut di dalam ayat 170 Surah al-A'raaf ini (hendak) diulang sebut, maka sepatutnya ia akan jadi begini: , إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الَّذِينَ يَمْسُكُونَ بِالْكِتَابِ , tetapi disebabkan mengulang sebut ma'nanya lebih baik daripada mengulang sebut lafaznya, maka dikatakanlah: إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ. Kata الْمُصْلِحِينَ itu adalah ma'na bagi الَّذِينَ يَمْسُكُونَ بِالْكِتَابِ.

Antara contoh untuk bahagian kedua pula ialah firman Allah berikut:

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٠﴾

Maksudnya: Dan sesungguhnya Tuhanmu (pelindung) bagi orang-orang yang

berhijrah sesudah menderita cobaan, kemudian mereka berjihad dan sabar; sesungguhnya Tuhanmu sesudah itu benar-benar Maha Pengampun lagi Maha Penyayang. (an-Nahl:110).

Isim zahir di permulaan ayat, iaitu **إِنَّ رَبَّكَ** diulang sebut di penghujung ayat. Dikatakan sekali lagi **إِنَّ رَبَّكَ**. Padahal ia boleh juga disebut dalam bentuk isim dhamir sebagai gantinya, boleh saja dikatakan: **إِنَّهُ**. Tetapi disebabkan ia sudah agak jauh terpisah daripada yang di awal ayat, maka yang telah tersebut di awal ayat itu disebut kembali. Penggunaan isim zahir dalam keadaan seperti itu lebih baik lagi daripada penggunaan isim dhamir.